

حرمت خرید و فروش و سوءصرف مواد مخدر و اسیاب گسترش آن از دید فقه اسلامی

پدیدآورنده (ها) : قربانی، ابراهیم؛ اکبری، کریم

علوم اجتماعی :: نشریه سلامت اجتماعی و اعتیاد :: زمستان ۱۳۹۳ - شماره ۴ (علمی-ترویجی/ISC)

صفحات : از ۱۱۹ تا ۱۴۷

آدرس ثابت: <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/1073946>

۱۴۰۲/۱۰/۰۷ : تاریخ دانلود

مرکز تحقیقات کامپیوتوئری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتر و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و برگرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتوئری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانين و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

مقالات مرتبط

- مواد مخدر و مبانی فقهی آن (۱)
- مواد مخدر و مبانی فقهی آن (قسمت پایانی)
- مواد مخدر و مبانی فقهی آن (۲): آرای فقهای شیعه و سنی و استفتات (۱)
- مواد مخدر و دخانیات از دیدگاه فقه مذاهب اسلامی
- پیش‌بینی گرایش به مصرف مواد بر اساس عزت نفس و مولفه‌های هوش هیجانی
- سنت‌های تربیت ساز در المیزان
- کارکردهای مؤثر تربیت اجتماعی در جامعه؛ از منظر علامه طباطبائی
- تقابل فیزیکی و هابیت با تشیع
- پدیدارشناسی تکفیرگرایی و ارزیابی امنیتی آن
- عوامل اجتماعی مؤثر بر گرایش مجرمان مواد مخدر زندان شهرستان یزد به ارتکاب جرایم مربوطه و راهکارهای پیشگیری از آن
- بررسی میزان شیوع افسردگی دانش آموزان دوره‌های راهنمایی و متوسطه در شهرستان شهرضا
- از تقسیم علوم تا تدبیر امور جایگاه علوم انسانی در طبقه‌بندی علوم و سیاست‌گذاری

عنوان‌ین مشابه

- واکنش بازارهای خرید و فروش مواد مخدر در برابر تدبیر کنترلی پلیسی: کاهش یا جابجایی
- اقدامات آمریکا در گسترش تجارت مواد مخدر در افغانستان و رویکردهای رسانه‌ای به آن
- نگرش دانشجویان به سوءصرف مواد مخدر و عوامل موثر بر آن
- استعمال و خرید و فروش مواد روانگردان در فقه امامیه
- حاشیه‌نشینی و نقش آن در بروز و گسترش مواد مخدر و اعتیاد (مطالعه موردي: شهر اردبیل)
- بررسی شیوع افسردگی و نامیدی و رابطه آن بر گرایش به سوءصرف مواد مخدر در دانش آموزان دبیرستان‌های شهرستان دیواندره در سال ۱۳۹۷
- مروری بر متغیرهای گرایش زنان به سوءصرف مواد مخدر و پیامدهای آن
- مبانی فقهی حرمت استعمال و قاچاق مواد مخدر و جرایم مربوط به آن
- تحلیل فضایی - زمانی وقوع جرایم در فضاهای شهری (عرضه، خرید و فروش و سوءصرف مواد مخدر در منطقه ۱۶ کلانشهر تهران)
- پیامدهای ناخواسته برنامه‌های پلیسی کنترل بازارهای خرید و فروش مواد مخدر

حرمت خرید و فروش و سوءصرف مواد مخدر و اسباب گسترش آن از دید فقه اسلامی

ابراهیم قربانی^۱، کریم اکبری^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۰۱/۰۲ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۰۲/۱۸

چکیده

سوءصرف و جرائم مواد مخدر، یکی از بزرگ‌ترین معضلهای تمامی کشورهای جهان از جمله ایران است. بر اساس آمارهای موجود، بیش از نیمی از زندانیان کشور در ارتباط با مواد مخدر محبوس هستند، به طوری که افزایش روزافرون تعداد معدان و وجود ناهنجاری‌های مختلف حاصل از اعتیاد در جامعه، نشانگر کارایی کم اقدامات انجام یافته در خصوص پیشگیری در کشور است. بر این اساس با توجه به ضرورت تعیین مؤثرترین روش پیشگیری از اعتیاد و جرائم مواد مخدر در جامعه، در این تحقیق با بررسی انواع راهبردهای کاربردی پیشگیری از اعتیاد شامل پیشگیری دین محور، قانون محور و اجتماع محور (خانواده محور، پیشگیری با محور مراکز آموزشی، جامعه محور)، شاخص‌های مربوطه تعیین و بر اساس شاخص‌های تعیین شده، نسبت به تنظیم پرسش نامه اقدام شده است. ۷۶ نفر از افراد و کارشناسان فعال در سازمان‌هایی که عضو کمیته پیشگیری شورای هماهنگی مبارزه با مواد مخدر استان اردبیل هستند، نسبت به تکمیل پرسش نامه و اعلام نظر در خصوص میزان تأثیر هر یک از شاخص‌های انواع پیشگیری، در پیشگیری از اعتیاد و جرائم مواد مخدر اقدام کرده‌اند. بر اساس اطلاعات به دست آمده از پرسش نامه‌ها، از انواع راهبردهای کاربردی پیشگیری از اعتیاد و جرائم مواد مخدر، پیشگیری خانواده محور به عنوان مؤثرترین روش پیشگیری شناخته شده است.

واژگان کلیدی: روش، پیشگیری، اعتیاد، جرائم، مواد مخدر

۱. کارشناس ارشد شیمی دانشگاه تبریز، پست الکترونیک: Ebrahim.ghorbani66@gmail.com

۲. کارشناس ارشد مدیریت اجرایی دانشگاه صنعتی مالک اشتر

مقدمه

برخی از افراد، موازین شرعی و قوانین اسلامی را در معاملات نادیده گرفته و دست به هر نوع معامله‌ای می‌زنند حتی اگر غیرشرعی باشد. همچنین در بکارگیری وسائل زندگی، خوردن و نوشیدن، لباس، مرکب و ...، اهمیتی به حلال و حرام نمی‌دهند و به استعمال محرامات سرگرم هستند. شراب‌نوشی، قماربازی و برد و باخت، رباخواری و معاملات ربوی، دزدی و راهزنشی، قتل و کشتار، تصرف بر اموال دیگران و ...، از جمله مسائلی است که برخی از مردم چنان سرگرم و مستغرق آنها هستند که روی تاریخ زمان جاهلیت پرده انداخته‌اند و جاهلیت فعلی بسیار بدتر از جاهلیت قبل از اسلام است. خرید و فروش و استعمال مواد خانمان سوز مخدر اعم از دودگرفتن، خوردن، استنشاق، تزریق و ...، حرکتی ویرانگر است که نه تنها دامنگیر اهل کفر و شرک شده، جوانان مسلمان را نیز آلوه کرده است.

موضوع مواد مخدر چنان مشکلی است که تمام جهان شرق و غرب را به سوی خود متوجه کرده است، و خطر آن بر جهان اسلام ملموس است. بهویژه در جهان امروز (که گویا دهکده‌ای بیش نیست)، هر نوع حادثه‌ای که در هرگوشه آن اتفاق افتد، کسانی که در گوشه دیگر زندگی می‌کنند تحت تأثیر قرار می‌گیرند. بنابراین، بر مسلمانان (اگر خواهان حفاظت نسل خویش هستند) لازم است که کوشش بیشتری برای تحکیم، نظارت قاطع بر محل‌های مشکوک و عناصر فساد به خرج دهند. همچنان که بر آن‌ها لازم است کوشش‌های پیاپی در توجیه و بیان و ارشاد داشته باشند تا این کوشش‌ها به هم پیوسته، سد محکمی در برابر مبلغان ضلالت و مروجان رذالت قرار گیرند. همانا خداوند متعال حفاظت ضرورت‌های پنجگانه که عبارتند از: دین، جسم، عقل، آبرو و مال را لازم قرار داده است. اما خرید و فروش و مصرف مواد مخدر می‌تواند این ضرورت‌ها را منهدم کرده و از بین ببرد؛ زیرا از اثرهای محسوس آن‌ها، این است که بسیاری از استعمال‌کنندگان مواد مخدر، نماز و روزه را ضایع کرده و بدون شرم و حیا مرتکب سایر منکرات می‌شوند و بدین وسیله حرمت دین را از بین می‌برند. همچنان که نفوس را از بین می‌برند، بسا اوقات معتادان خود کشی می‌کنند، یا بعضی از آن‌ها بعضی دیگر را می‌کشنند. آمارهای جهانی بر این موضوع بهترین شاهد هستند. اما ضایع کردن عقل توسط مصرف مواد مخدر برای هر عاقلی

شناخته شده است و آن کسی که عقلش غایب شود، ندانسته مرتکب اعمال خلاف شده و آبرویش برای او آسان و سبک می‌شود؛ و این امری است قابل مشاهده در جهان مواد مخدر و معتادان که آبرویشان از تمام مردم سبکتر است.

درباره اتلاف مال نیز ثروتمندان زیادی بوده‌اند که به‌سبب استعمال مواد مخدر تنگدست شده‌اند، چقدر صاحبان منزل، آواره و بی‌خانمان شده و چقدر صاحبان خودرو که پیاده شده‌اند. در این تحقیق کوشیده‌ایم تا اسباب گسترش مواد مخدر در اسلام و حرمت سوء‌صرف و معامله آن را زیر ذره‌بین برده و جوامع مسلمان را از عواقب مصرف آن و نظرات فقهای دینی آگاه سازیم.

روش تحقیق

از آنجایی که روش مورد استفاده در این تحقیق، روش توصیفی - کتابخانه‌ای است، این پژوهش فاقد ویژگی‌هایی مثل: جامعه آماری، نمونه و روش نمونه‌گیری، ابزار اندازه‌گیری و روش اندازه‌گیری خواهد بود.

تعريف لغوی مخدر

مخدر مأخذ از خدر است که به‌معنی ضعف و تبلی و سستی می‌آید. زمانی می‌گویند: «تخدیر العضو» که عضو سست شود و نتواند حرکت کند. (خدر) از باب «سمع» می‌آید؛ گفته می‌شود: «خدر الشارب»، آن هنگام که نوشنده شراب سست و ضعیف شود. خدر بر تاریکی مکان نیز اطلاق می‌شود، می‌گویند: «مکان أخذدر و خدر»، وقتی که مکان تاریک باشد؛ و از اینجاست که به تاریکی شدید «خدره» گفته می‌شود و به هر آنچه جلو چشم را گرفته و حائل باشد می‌گویند: «أخذدره». خدر بر سردی نیز اطلاق می‌شود؛ چنانکه می‌گویند: «ليله خدره»، به شبی که سرد باشد، و «یوم خدر» به روزی که سرد باشد. به‌طور خلاصه «خدر» بر معانی زیر اطلاق می‌شود:

تاریکی، سیر و سیاحت، چشم‌پوشی، سردی، لازم گرفتن چیزی و جایگزین شدن که همه این‌ها بزدلی، عقب‌ماندگی، سرگردانی، کودنی و بی‌غیرتی را به‌دبیال دارند و تمام این معانی در معتاد به مواد مخدر محقق هستند؛ اعم از این که مواد مایع را استعمال کند یا جامد آن را.

تعريف اصطلاحی

علامه «قرافی» آن را چنین معرفی کرده است: «هی ما غیب العقل و الحواس، دون ان يصح ذلک نشئه او سرور». یعنی، (مخدر آن چیزی است که عقل و حواس را مختل کند، بی آنکه نشئه و شادی دربر داشته باشد). «عون المعبود» آن را چنین تعریف کرده است: «ما یغطی العقل دون حدوث طرب او عربده او نشاط». (آن چیزی که بدون پیش آمدن طرب، عربده یا نشاط عقل را پوشاند) و در «موسوعه فقهیه» آمده است: «التحذیر تغطیه العقل من غير شده مطربه» (تحذیر پوشاندن عقل است، بی آنکه طربی شدید دربر داشته باشد).

خلاصه این که هر گونه ترکیب گیاهی و شیمیایی که باعث دگرگونی در سطح هوشیاری مغز شده و باعث ایجاد اعتیاد در فرد و وابستگی به ماده مصرفی شود ماده مخدر نامیده می شود. این تعریف شامل تمام انواع مواد مخدر فعلی و آنچه در آینده پدید آید، می باشد (قربانی، ۱۳۹۱).

اعتیاد^۱

در لغت به معنی عادت کردن و یا خوکردن به چیزی است. سازمان ملل متحد اعتیاد را این گونه تعریف کرده است: اعتیاد، مسمومیت حاد یا مزمنی است که برای شخص یا اجتماع زیان بخش است و از طریق استعمال داروی طبیعی یا صنعتی ایجاد می شود. اعتیاد به مواد مخدر دارای سه ویژگی زیر است:

- احساس نیاز شدید به ادامه استعمال دارو و تهیه آن از هر طریق ممکن؛
- وجود علاقه شدید به افزایش مداوم میزان مصرف دارو؛
- وجود وابستگی روانی و جسمانی به آثار دارو، به طوری که در اثر دستری نداشتن به آن، علائم وابستگی روانی و جسمانی در فرد معتاد هویدا شود (شهیدی، ۱۳۷۵).

قاجاق مواد مخدر

به خرید و فروش اجناس بدون پرداخت حق گمرک و یا جنسی که خرید و فروش آن غیر قانونی است، قاجاق گفته می شود (قربانی، ۱۳۹۱).

چارچوب نظری و مفهومی تحقیق

تاریخ ظهور و گسترش مواد مخدر در جهان

با بررسی تاریخ ظهور مواد مخدر واضح می‌شود که دیر زمانی است در جهان مورد استعمال قرار گرفته است، ولی توجه به آن در قرون اخیر به صورت بسیار سبقه‌ای رو به افزایش است، به گونه‌ای که اصلاح طلبان، سیاستمداران و مردم را در عالم حیران و پریشان کرده است؛ بنابراین برای جلوگیری از گسترش آن حدودی مقرر کرده‌اند. اگر از تاریخ استعمال مواد مخدر بررسی عمیقی به عمل آید، معلوم می‌شود که میلیون‌ها نفر دست به استعمال مواد مخدر طبیعی زده‌اند و از زمان‌های بسیار دور نسبت به استعمال آن افراط زیادی شده است. تاریخ تریاک بیش از چهار هزار سال پیش از میلاد مسیح است؛ زیرا لوحه‌ای از سومری‌ها به دست آمده است که دال بر این است و سومریان آن را گیاه سعادت می‌نامیدند. در اوایل قرن نوزدهم یک شیمی‌دان آلمانی به نام «ویلهلم آدام سرتورنر^۱» توانست مر芬^۲ را از ماده تریاک^۳ جدا سازد و این نام را به نسبت «مورفیوس^۴» یعنی معبد احلام و افسانه‌های یونان قدیم، بر آن گذاشته است. بعدها مر芬 در جنگ‌های داخل آمریکا برای تخفیف دردهای ناشی از جراحت‌های جنگ بکار گرفته شد، اما چون پزشکان ملاحظه کردند که استعمال کنندگان این دارو به آن معتاد شدند، آن را به «مرض ارتش^۵» نام گذاری کردند و در سال ۱۸۸۹ میلادی یک دانشمند انگلیسی توانست ترکیب «دی استیل مر芬^۶» را شناسایی کند. وی آن را از مر芬 استخراج کرد که بعدها برای معالجه معتادان مر芬 به کار گرفته شد و در بازار به نام «هروئین» فروخته شد، اما متوجه نشدند که خطر آن به مراتب بیشتر از مر芬 است.

ظهور و گسترش مواد مخدر در کشورهای اسلامی

به طور دقیق نمی‌توان آغاز ظهور مواد مخدر در کشورهای اسلامی را تخمین زد، زیرا منابع در دست، نسبت به تاریخ ظهور آن در بلاد مسلمان اختلاف دارند. علمای دینی

1. Friedrich Wilhelm sertürner
5. Army disease

2. Morphine
6. Di acetyl morphine

3. Opium

4. Morpheus

معتقد هستند که آغاز ظهور حشیش در بین مسلمانان در اواخر قرن ششم و اوایل قرن هفتم است، آنگاه که دولت تاتاری ها غلبه پیدا کرد. ظهور حشیش همراه بود با غلبه شمشیر چنگیزخان مغول بر کشورهای اسلامی که در اثر بروز گناهان به وقوع پیوست. امام بدرالدین زرکشی در کتاب «زهرالعریش فی تحريم الحشیش» تاریخ ظهور حشیش را سال ۵۵۰ هجری می‌داند. او می‌گوید: «گفته شده که ظهور آن بر دست حیدر در حدود سال ۵۵۰ بوده است، از این سبب آن را «حیدریه» نامیده‌اند. صورت ظهورش این است که چون حیدر از همراهانش فرار نمود، سرگردان با این بوته برخورد کرد و دید که بدون وجود باد برگ‌هایش تکان می‌خورند، با خود فکر کرد که این راز در درون آن نهفته است. سپس از برگ‌هایش کند و خورد و هنگامی که بهسوی یارانش برگشت، به آن‌ها اطلاع داد که او در آن رازی نهفته دیده است و آنان را به خوردنش دستور داد (زرکشی، ۶۱۸.۵.ق). مقریزی در «الخطط للمریضی» بر این باور است که ظهور حشیش در سال ۷۹۰.۵.ق به‌وسیله حیدر، مرشد فقرای متصرفه پدید آمد و به این سبب آن را «حشیشه الفقراء» گفته‌اند (مقریزی، ۱۴۲۲.۵.ق).

۱۲۴

۱۳۹۳
شماره ۴، زمستن
Vol. 1, No. 4, Winter 2015

اسباب گسترش مواد مخدر در جهان اسلام

ضعف موائع دینی

شاید بارزترین سبب استعمال مواد، ضعف اعتقادات دینی استعمال‌کنندگان است، زیرا شخصی که متمسک به دین باشد، بسیار بعيد است که دست به مواد مخدر زده و با خرید و فروش آن را گسترش دهد، دست به قاچاق بزند یا آن را استعمال کند؛ زیرا وقتی کسی با خداوند ارتباط داشته باشد و عبادات فرضی از قبیل نماز، روزه، زکات، حج و سایر عبادات را انجام دهد، امکان ندارد ارتباطی با مواد مخدر داشته باشد، زیرا این راه، راه شیطان است و ممکن نیست کسی که راه رحمان رحیم را برگزیده، به راه شیطان بازگردد. اما هرگاه، کسی هر اندازه از مسجد دور و از مجالس خیر گوشه‌گیر و از تربیت بزرگان کناره‌گیری کد، غالباً به مواد مخدر و راه‌های گمراهی نزدیک می‌شود، آیا پدران (ولیاء)، مریبان و اهل قلم مسئولیت خود را در ک می‌کنند تا با آن جامعه را به تممسک به دین و اداشته و بهسوی پروردگارشان رهنمون شوند و راه خیر و صلاح را به آن‌ها نشان دهند؟

خداآوند می فرماید: (إِنَّ الْأَصَلَّوَهُ تَنَاهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ)؛ بی شک، نماز از فحشا و منکر بازمی دارد (سوره عنکبوت، آیه ۴۵). رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) نیز فرموده است: «دزد و شراب خوار با وجود داشتن ایمان دست به این کارها نمی زند» (بخاری، ۲۶۱ - ۲۰۶ ه.ق.).

بیکاری و فراغت وقت

مسلمان متدين وقتی کلمه «بیکاری» را که در بین جوانان رد و بدل می شود، به ویژه در هنگام تعطیلات تابستانی در حیرت می افتد. زیرا اسلام و مسلمان تعطیلی ندارد، یک مسلمان چگونه می تواند زمانی که تمام اوقات زندگی خود را، چه در زمانهای رفت و آمد، خوردن و نوشیدن، خواب و بیداری به عبادت می گذراند، به تعطیلی فکر کند؟ کسی که چنین وضعیتی داشته باشد، چه وقت فارغ و بیکار می شود؟ در حالی که خداوند می فرماید: «بگو نماز، حج، زندگی و مرگ من برای خداست که پروردگار جهانیان است، شریکی ندارد و به این امر شده ام و من نخستین مسلمانم (سوره انعام: آیه ۱۶۲-۱۶۳)». ولی با وجود این و با کمال تأسف فراغت و بیکاری یکی از مهم ترین اسباب روی آوردن به مواد مخدر است، چه این فراغت، از تحصیل علم و دانش باشد و یا بیکاری دیگری. آمارها و پژوهش ها، بلکه مصاحبه های دوره ای با زندانیان ثابت کرده اند که بیشتر آن ها (زندانیان) کسانی هستند که تازه به بلوغ می رسند و ارزش وقت را نمی دانند و از اشتغال به کارهای مفید شناختی ندارند. از این سبب است که شکار آن ها و گیر افتادنشان در دام مواد مخدر بسیار ساده و آسان است و این امری محسوس و ملموس است (احمد طیار، ۱۴۱۱ ه.ق.).

شاعر (ابوالعتاهیه) چه خوب سروده است:

إن الفراغ والشباب والجده مفسدة للمرءاء مفسدة

(همانا بیکاری، جوانی و ثروت برای انسان، مفسده ای بزرگ هستند).

و پیش از این رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرموده است: (عُمَّاتٍ مَعْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ) یعنی دو نعمت به گونه ای است که بیشتر مردم در آن ها فریب خورده اند، تندرستی و بیکاری (بخاری، ۲۰۶ - ۲۶۱ ه.ق.). چقدر جوانانی وجود دارند که به بدی و راههای آن آشنایی نداشته و هیچ ارتباطی با آن ندارند، ولی به علت همنشینی با

بدان کم لغزش می‌خورند تا بالاخره در دام هلاکت می‌افتد و جزئی از لشکر شیطان می‌شوند. این نیز روشن است که هرگاه جوان در راه‌های معاصی به طور عموم و به ویژه در راه خرید و فروش و استعمال مواد مخدر گام بردارد، به طور جدی می‌خواهد دیگران را هم در این دام بیفکند، حتی برخی از آن‌ها پیروزی و شکست خود را در این به حساب می‌آورند که چقدر از همراهان خویش را در این دام اندخته‌اند؛ و این چقدر مصیبت بزرگی است!

همنشینی با بدان

از وقایع دیگر زندگی اثربنده‌ی جوانان از یکدیگر است، چه این تأثیر و تأثر در جانب مثبت باشد که به صلاح آنان تمام شود و یا در جانب منفی که به ضرر و هلاکتشان منتهی شود. نصوص بسیاری از قرآن و حدیث این مطلب را تأکید و توضیح داده است، خداوند متعال می‌فرماید: دوستان در آن روز دشمن یکدیگرند مگر پرهیز کاران (سوره زخرف، آیه ۶۷) و می‌فرماید: «روزی که می‌گزد ظالم دوستان خود را و می‌گوید: ای کاش همراه با رسول راهی می‌گرفتم، ای کاش فلانی را دوست نمی‌گرفتم. او پس از این که آمد پیش من مرا از ذکر باز داشت» (سوره فرقان، آیه ۲۷-۲۹).

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرموده‌اند: «مثال همنشین نیک و همنشین بد، مانند عطرپروش و دم‌کننده کوره آهنگری است. یا خود عطرپروش چیزی از آن به تو می‌دهد، یا خود از او می‌خری و یا از او بوی خوشی به مشامت می‌رسد. ولی دم‌کننده دمه، یا لباس‌های را می‌سوزاند و یا از او بوی بد به مشامت می‌رسد (نیشاپوری، ۲۰۶ - ۲۶۱ ه.ق.)».

۱۳۹۴

دیواره زمانی
Vol. 1, No. 4, Winter 2015

مشکلات خانوادگی

مشکلات خانوادگی یکی از اسباب مهم افتادن در دام اعتیاد است، زیرا اختلاف زن و مرد نزد فرزندان، وقوع طلاق و غیبت یکی از والدین، هریک در مبتلاساختن افراد خانواده به مواد مخدر اثر بسیار بزرگی دارد، زیرا هریک از این افراد می‌خواهد خود را از این زندگی فلاکت بار خانوادگی برهاند. به طور مثال، هرگاه بین پدر و مادر در یکی از امور اختلافی پدید آید بهتر است که در گیری آن‌ها دور از چشم فرزندان باشد، زیرا در گیری آن‌ها در جلو فرزندان آثار معکوسی به جای می‌گذارد و به جستجوی شرایطی می‌روند

که از فضای پرمشکل خانه آرام تر باشد، زیرا پیوستن آنان به پدر، مادر را هرچند که رایش بر خطاباشد، خشمگین می‌سازد و بر عکس پیوستن آنان به مادر، موجب تنفر پدر از آنان می‌شود و گاهی دست به اقدام بسیار بدی می‌زند، بدین گونه که آنان را از خانه طرد می‌کند و اینجاست که مصیبت واقع می‌شود.

همچنین اگر در گیری منجر به طلاق شود؛ پدر در یک جهت به زندگی ادامه می‌دهد و مادر در جهتی دیگر و در این بین فرزندان قربانی می‌شوند، زیرا اگر با پدر زندگی کنند، برخورد بدی از نامادری خواهند دید و اگر با مادر زندگی کنند، اغلب شاهد فشار و برخورد نامناسبی از ناپدری خواهند بود. ما نمی‌خواهیم با این بحث از اهمیت مشروعيت طلاق که برای بعضی از حالات یگانه راه علاج است، بکاهیم. ولی هدف ما این است که زن و مرد در هرخانواده فلسفه مشروعيت طلاق را درک کنند، تا این معالجه تبدیل به مرضی مهلك برای خانواده نشود که سبب از هم گسستن خانواده و پراکنده شدن فرزندان شود. در هرحال، هرگاه فرزندان تحت فشار چنین شرایطی قرار گیرند، در تلاش به دنبال فضایی بهتر می‌روند و اینجاست که دستهای بد، آنان را به سوی مواد مخدر می‌کشانند و نابودی آنان آغاز می‌شود، بلکه چنان فاجعه و مصیبتهایی برای آنان و پدر و مادرانشان واقع می‌شود که اصلاً در خیال آنان نبوده است.

غیبت والدین یا یکی از آن دو نیز نتیجه مشابهی خواهد داشت: آن فرزندانی که سرپرستی نداشته باشند، به آسانی در دام این سوموم کشنه می‌افتد؛ زیرا خروج از خانه هر زمان و به هر کیفیتی که بخواهند برای آن‌ها میسر است و بلکه با هر کسی بخواهند می‌توانند تماس برقرار کرده و رابطه داشته باشند، زیرا هیچ کس مراقب آن‌ها نیست و کسی آن‌ها را دنبال نمی‌کند (ناصح علوان، ۱۴۳۵ ه.ق.).

برخورد نامناسب با فرزندان

چنان که مشاهده می‌کنیم در بعضی از خانواده‌ها والدین یا یکی از آنان در نوازش فرزندان و برآوردن خواسته‌های آنان افراط می‌کنند، این روش آن‌ها را طوری بار می‌آورد که احساس مسئولیت نمی‌کنند و با پولی که در اختیار دارند هرچه بخواهند می‌خرند؛ مال در دست اولاد تربیت نیافته و نپخته نعمت و عذاب است، نه نعمت.

اینجاست که خداوند درباره یتیمان می‌فرماید: «یتیمان را بیازمایید تا به سن نکاح برسند، سپس اگر از آنان رشدی احساس کردید اموال شان را به آن‌ها بدهید» (سوره نساء، آیه ۶). و بر عکس گاهی مشاهده می‌شود که والدین یا یکی از آنان (به‌ویژه پدر) بر فرزندان فشار می‌آورند و ناآگاهانه به ضرب و شتم و بد و بی‌راه گفتن آنان می‌پردازند و آن‌ها را به باد مسخره گرفته برای شان ارزش قائل نمی‌شوند.

بدون تردید این گونه برخورد آنان را وا می‌دارد تا در جستجوی فضایی قرار گیرند که در آن احساس گرمی، محبت و مهربانی داشته باشند؛ گاهی آن فضای تلاش شده، خود آلوده است که این فرزندان ناآگاهانه در آن می‌افتد و از آن جمله یکی: بعض و برتری دادن بعضی از فرزندان بر بعضی دیگر است. این روش، در قلب آن فرزندی که تحقیر شده، داعیه‌ای پدید می‌آورد تا در جستجوی جایی دیگر که این کمبود را جبران کند، قرار گیرد. غالباً در این جستجو گرفتار دوستان ناباب می‌شوند، این اولین گام افتادن در دام مواد مخدر و فاجعه‌های آن است. این‌ها مهم‌ترین گرفتاری‌ها و مشکلات خانوادگی است که سبب لغزش خوردن در راه مواد مخدر می‌شوند. این واقعیتی است که در لابلای ملاقات با زندانیان در زندان لمس شده است.

۱۲۸

۱۳۹۴
شماره ۱، زمستان
Vol. 1, No. 4, Winter 2015

فقر و تنگدستی

واضح است که هر گاه جوان در خانه به اندازه کافی غذا و لباس نداشته باشد و کسی را نیابد تا بر زندگی کریمانه او را کمک کند و در مقابل بییند که دوستان او در عیش و عشرت زندگی می‌کنند و او در این بین محروم است، بهنحوی که قوت روز و شام شب نیابد، بدون تردید این جوان مجبور به فرار از خانه می‌شود تا بین وسیله کسی را نیابد که او را کمک کند، در این وقت رفقای سوء (بد)، بدکاران و سوداگران مرگ و تباہی او را به چنگ می‌آورند، در آغاز او را کمک می‌کنند تا او را در دامی بیندازند که خود در آن افتاده‌اند (اسعدی، ۱۳۷۹).

تقلید کورکورانه و همنشینی با اجانب

تقلید در زندگی نوجوانان بسیار دیده می‌شود، کسی را که دوست داشته باشند و او را بهتر

از خود تصور کنند از او تقلید و پیروی می‌کنند. جوان خوب از پدر، استاد و فلان عالم پیروی می‌کند؛ ولی جوان بد، از هنرپیشه‌گان، نوازنده‌گان و افراد ولگرد و بسیبند و بار تقلید می‌کند (همان منبع).

بدتر از همه این است که جوان بدون اینکه به عواقب کار بیندیشد از جرم‌پیشه‌گان و باندهای مجرم تقلید می‌کند، می‌بینید که جوان از فلان قاچاقچی مواد مخدر و یا فلان توزیع کننده پیروی می‌کند بدون آن که نسبت به عواقب این کار بیندیشد. نباید فراموش کرد که همنشینی و تعارف اثر بزرگی در آلوده شدن به مواد مخدر دارد و این در عصر حاضر خیلی زیاد است. بدترین همنشینی آن است که به حساب دین و اخلاق باشد.

مضرات مواد مخدر از دیدگاه اسلام

مواد مخدر انواع بسیار و دسته‌بندی‌های گوناگونی دارد که به مشکل می‌توان آنها را در تقسیم و دسته‌بندی منحصر کرد، زیرا صنعت شیمی و داروسازی هر روز برای ما، دهها نوع ترکیب که بر حسب تأثیر و نوع ترکیب باهم تفاوت دارند مطرح می‌کند. علامه ابن حجر هیتمی در کتاب خود به نام «الزواجر» ضررهای زیادی برای مواد مخدر ذکر کرده و فرموده است: در خوردن آن صد و بیست ضرر دینی و دنیوی وجود دارد که از آن جمله می‌توان موارد زیر را نام برد:

۱. فراموشی را پدید می‌آورد؛
۲. مرگ نابهنجام را به دنبال دارد؛
۳. در عقل خلل و فساد ایجاد می‌کند؛
۴. دندان‌ها را از بین می‌برد؛
۵. منجر به رعشه و لرزه بدن می‌شود؛
۶. بیماری‌های جذام، پیسی و سل را ایجاد می‌کند؛
۷. حیا و عفت را از بین می‌برد؛
۸. مردوت و احسان را نابود می‌کند؛
۹. شب‌کوری پدید می‌آورد؛

۱۰. ذکاوت و زیر کی را ضایع می کند؛

۱۱. کثرت خواب و سستی به دنبال دارد؛

۱۲. پرخوری ایجاد می کند؛

۱۳. درد سر پدید می آورد؛

۱۴. نسل را از بین می برد؛

۱۵. منی را می خشکاند؛

۱۶. نامردی پدید می آورد؛

۱۷. به هنگام مرگ شهادتین را فراموش می گرداند.

علامه ابن حجر هیتمی حکم آن را با حکم خمر (شراب) یکی قرار داده و گفته است: استعمال مواد مخدر گناه کبیره و فسق است همانند استعمال شراب، و هر آنچه در وعید شراب خوار آمده است، در حق استعمال کنندگان مواد یادشده، خواهد آمد؛ زیرا همه این‌ها در از بین بردن عقل اشتراک عمل دارند (هیتمی، ۱۴۰۷ ه.ق.).

۱۳۰

سابقه تاریخی مواد مخدر در فقه

نفس مواد مخدر یک موضوع مستحدثه نیست، زیرا برخی از آنها در کلمات ائمه معمصومین (علیه السلام) و فقهای قدیم آمده است. بنج، مفتر، مخدر و افیون چهار عنوانی است که هم در روایات و هم در کلمات فقهاء آمده و آثار و احکام شرعی مختلفی بر آن مترتب شده است، مثلاً شیخ طوسی در النهاية گفته است:

«من بنج غیره او اسکره شیء احتال عليه فى شربه و اكله ثم اخذ ماله عوقب على فعله بما يراه الامام واسترجع عنه ما اخذ. فان جنى البنج او الاسكار عليه جنایه كان المبنج ضامنا لما جناه» (انصاری، ۱۳۶۷).

شبیه همین عبارت را شیخ مفید در مقنه آورده و اضافه کرده است:

«فان جن البنج على الانسان او المسكر من الشراب جنایه، لزمه ارشها بحسب ما يجب فيها لنقصان الجسم او العقل او الحواس» (بجنوردی، ۱۴۰۲ ه.ق.).

عين همین فتوا را ابن البراج در مهدب (حبیب‌زاده، ۱۳۷۰)، ابن ادریس الحلی در السرائر

حر عاملی، ۱۳۹۱ ه.ق)، یحیی بن سعید الحلی در الجامع للشرایع (حلی، ابن ادریس، ۱۴۱۰ ه.ق)، علامه حلی (حلی، ابن سعید، ۱۴۰۸ ه.ق) در تحریرالاحکام و بسیاری از فقهای دیگر داده‌اند. عبارت این بزرگان نشان می‌دهد که بر موضوع مواد مخدر، مانند بنج که ظاهراً حشیش است واقف بوده و به آثار سوء جسمی و روانی آن چون زوال عقل، نقصان در جسم و حواس توجه داشته‌اند، اما هرگز مصرف این مواد به شکل امروزی با مسائل پیچیده آن مطرح و محقق نبوده و دو موضوع اعتیاد و قاچاق مواد مخدر به شکل امروزی وجود نداشته است، بلکه یا به عنوان دارو (که در موارد نادر استعمال داشته) و یا ابزاری برای ربودن مال دیگری تلقی می‌کرده‌اند و در عین حال قائل به حرمت آن بوده‌اند. به هر حال حرمت استعمال مواد مخدر و عدم فایده عقلانی مصرف آنها و مفاسدی که پیامد استعمال مواد مخدر است، حرمت تولید و قاچاق آن نیز روشن می‌شود. فقهایی که قائل به حرمت استعمال مواد مخدر هستند، قائل به حرمت تولید و قاچاق آن هم می‌باشند. حرمت این امور که تبیین آنها در این مبحث آمده، پایه و اساس مبانی مجازات قاچاقچیان مواد مخدر است. قاچاق مواد مخدر و معاملات آن را می‌توان از مصاديق و صغیریات قواعد و احکام کلی فقهی متعددی دانست.

دلایل حرمت مواد مخدر از دید قرآن و معصومین

مدمت و حرمت «فساد» و «سکر و مستی» که در قرآن و کلمات پیامبر (صلی الله علیه وآلہ وسلم) و معصومان (علیهم السلام) آمده، از جمله دلایل حرمت مواد مخدر است؛ چنان‌که برخی از مراجع، فساد اجتماعی مواد مخدر را دلیل حرمت مضاعف آن گرفته‌اند و قاچاقچیان را از مصاديق بارز مفسدان فی‌الارض و نابود‌کنندگان حرث و نسل شمرده‌اند که اعدام آنها ضرورت دارد، زیرا اخلاق افراد جامعه را به فساد می‌کشانند و معتادان هم مجری نقشه‌های آنها هستند و در انتشار فساد اجتماعی و بدبهختی خانواده، نقش اساسی دارند. آیا پول‌های گزاف در راه خرید مواد مخدر، اسراف و تبذیر نیست و از گناهان کیفره شمرده نمی‌شود؟ آیا مبذرين، به تعبير قرآن از «یاران و برادران شیطان» نیستند؟ همان‌گونه که اصلاح جامعه واجب است، افساد جامعه نیز از محرماتی است که عقوبت دنیوی و اخروی دارد. آیه «و اذا تولى سعی فی الارض ليفسد فيها و يهلك الحرش و النسل و الله لا يحب

الفساد» به مفسدان در زمین اشاره می کند. یکی از مصادیق بارز این آیه، فروشنده‌گان مواد مخدر و مجریان نقشه‌های آنان هستند.

دلایل حرمت مواد مخدر از دید فقهای شیعه

موضوعات متعددی درخصوص مواد مخدر پدید آمده که هر کدام در فقه قابل مطالعه و بررسی است و باید به طور جداگانه به مبانی فقهی احکام آنها پرداخت. با توجه به حساسیت نظام جمهوری اسلامی نسبت به مواد مخدر و پیچیدگی مسائل مربوط به آن، تحقیق و اجتهاد فقهی در فروع مختلف مربوط به مواد مخدر و جرائم آن یک امر ضروری است؛ موضوعاتی مانند:

تولید اعم از زراعت و فرایند عمل آوری مواد مخدر، نگهداری، حمل و نقل، توزیع و فروش، مصرف و استعمال، ایجاد مراکز و مکان استعمال و ارائه خدمات و ابزار برای سهولت تولید، توزیع و مصرف، درآمد و سرمایه‌های حاصل از هریک از مراحل تولید تا مصرف، کسب خبر و ارائه اطلاعات، مبارزه، درمان و ترک و... همه ناشی از مصرف و سودای مواد مخدر است که می‌تواند دارای سه بعد فقهی شامل: ۱- حکم تکلیفی، ۲- حکم وضعی، و ۳- کیفر و مجازات ارتکاب باشد. درخصوص حکم تکلیفی و حکم وضعی، گروهی از فقهاء، نفس مواد مخدر را ملاک قرار داده و آنها را در حکم سوم مهلکه دانسته و احکام آن را بر مخدرات جاری کرده‌اند. برخی، آثار شخصی و اجتماعی مواد مخدر را مد نظر قرار داده و از باب ضرر شخصی و اضرار اجتماعی درباره آن حکم کرده و فتوا داده‌اند. در هر حال چه نفس مواد مخدر و چه آثار مترتبه را ملاک قرار دهیم، می‌توان هریک از موضوعات یادشده را از مصادیق و صغیریات یک یا چند قاعده فقهی تلقی کرد، مانند:

۱. قاعده لاضر؛
۲. قاعده حرمت اعانت بر اثم و عدوان؛
۳. قاعده حرمت مقدمه حرام؛
۴. قاعده غرور؛
۵. قاعده نفی سبیل.

از همین رو می توان از طریق تطبیق این قواعد، حکم وضعی و تکلیفی موضوعات یادشده را استنباط کرد. در خصوص جنبه کیفری و مجازات‌های ارتکاب جرائم مربوط به مواد مخدر بر اساس همین قواعد فقهیه علاوه بر تتفیح مناطق حکم حدی مفسد فی‌الارض در خصوص برخی از موارد و جرائم مرتبط با مواد مخدر و اعمال آن مجازات، جمیع آنها را از باب تعزیرات شرعی و حکومتی دانست و به تناسب اوضاع، مصالح اجتماعی، شرایط خاص شخصی و خانوادگی مرتکب و به لحاظ اثرگذاری و اثرباری شخص مجرم از طریق نوع مجازات، میزان و کیفیت مجازات را مشخص کرد.

آیت‌الله فاضل لنکرانی (رحمه‌الله‌علیه) در بیاناتشان می‌فرمایند: «اگر مسئله اعتیاد را از بُعد انسانیت بررسی کنیم انسان عاقل نمی‌تواند با مواد مخدر هیچ‌گونه ارتباطی داشته باشد، برای این که مستلزم خروج از انسانیت است. چیزی که آدم را از بُعد انسانیت محروم می‌کند نمی‌تواند در شرع اسلام مجوّزی داشته باشد. از این‌رو خیلی روشی است که اعتیاد به تریاک و هروئین، شرعاً جایز نباشد و جزء محرمات بزرگ به حساب آید».

آیت‌الله بهجت (رحمه‌الله‌علیه) نیز می‌فرمایند: «اعتیاد به مواد مخدر، حرام است، ضررخیز و مرض‌آور است. مصرف هروئین و نظایر آن نیز حرام است و اعتیاد به تریاک هم جایز نیست و احتراز و دوری از آن‌ها لازم است» (پایگاه اطلاع رسانی حوزه).

آیت‌الله سبحانی می‌فرمایند: «بنا بر فتوای صریح آیت‌الله‌العظمی بروجردی که کشیدن تریاک را حرام دانسته‌اند، من هم آن را حرام می‌دانم، زیرا هر چیزی که یک نوع تخدیر در آن باشد حرام است. تریاک مواد مخدر است، هروئین مخدر است و بالاتر از همه، این ضررها عقل را نابود می‌کند و برای جسم و جان مضرّ است».

آیت‌الله مکارم شیرازی می‌فرمایند: «مواد مخدر به هر شکل و هر صورت، استعمالش حرام است و تمام کسانی هم که دست‌اندرکار پخش و گسترش آن به هر نحو باشند کار آنها حرام است، معاملاتش نیز قطعاً حرام است. کشت مواد مخدر در شرایط فعلی حرام است، همچنین همه دست‌اندرکاران آن کارهایشان حرام است و در واقع شیوه آن چیزی است که پیامبر اکرم (صلی‌الله‌علیه‌واله‌وسلم) در باره شراب می‌فرماید که خداوند ده طایفه را در رابطه با شراب لعن کرده است یعنی از رحمت خودش دور ساخته است، مواد مخدر هم عیناً همان است و بلکه بدتر است، و اگر چنین شرایطی در صدر اسلام بود و آیات قرآن

نازل می شد به یقین آیاتی شدیدتر درباره مواد مخدر نازل می شد، ولی از اصولی که در فقه اسلامی داریم این حکم به خوبی روشن می شود. استعمال مواد مخدر از محرمات مسلمه است و ضررهای مادی، معنوی، اجتماعی و اقتصادی آن بر هیچ عاقلی پوشیده نیست و از همه بدتر این که مواد مخدر به صورت یکی از ابزارهای مخرب استعماری درآمده است (مکارم شیرازی، ۱۳۷۱).

آیت الله صانعی می فرمایند: «گناه مواد مخدر در ردیف گناهان دیگر نیست. حرام بودن آن مانند حرام بودن یک دروغ معمولی نیست و یا مثل غیت کردن از یک مسلمان در سطح پایین نیست؛ این نوع حرام‌ها منجر به فساد در جامعه نمی شود؛ اما مواد مخدر منجر به فساد اجتماعی در گستره زمین می شود و باید به هر قیمتی که شده از آن جلوگیری کرد» (پایگاه اطلاع‌رسانی حوزه).

امام خمینی (رحمه‌الله‌علیه) معتقد کردن مردم را یک توطئه می دانند و می گویند: «این‌ها می خواستند که هر فکری را که احتمال بدھند این فکر در مقابل آن‌هاست، اگر بتوانند، فکر را از او بگیرند. فکر را چطور بگیرند؟ به اعتیاد به مشروبات، به اعتیاد به هروئین و امثال این مخدرات که فکر انسان را می گیرد، انسان را میان تهی می کنند...». ایشان در جای دیگری درباره اعتیاد می فرمایند: «استعمال مواد مخدر جایز نیست، پول آن حرام است و ارتزاق از آن جایز نیست». ایشان در بخش دیگری از سخنان خود، از اعتیاد و قاچاق مواد مخدر به عنوان فساد نسل یاد می کنند و می گویند: «بخش هروئین یک توطئه است. تریاک آوردن و پخش کردن بین مردم، هروئین آوردن و پخش کردن بین جوان‌های ملت ما، ملت را از بین خواهد برد. این‌ها قبل از این که عذاب الهی برایشان بیاید، قبل از این که شلاق الهی به این‌ها بخورد خودشان ملاحظه کنند و ترک کنند. این راه راه جنایت است. این، کشتن جوان‌های برومند ماست، این فساد نسل است، نسل را فاسد می کند» (همان منبع).

آیت الله خامنه‌ای (مدظله‌العالی): «استعمال هر گونه مواد مخدر و استفاده از آن به ملاحظه مضرات فردی و اجتماعی که بر آن مترب است، شرعاً حرام است (همان منبع).

آیت الله نوری همدانی: «استعمال تریاک و سایر مواد مخدر و حمل و نقل آن‌ها برای استعمال و خرید و فروش آن‌ها حرام است» (همان منبع).

دلایل حرمت مواد مخدر از دیدگاه فقهای اهل سنت

علامه محمد امین شامی معروف به ابن عابدین در «رد المحتار»، امام نووی در «روضه»، علامه زرکشی در «زهرالعریش»، علامه ذهبی در «الکبائر»، علامه ابن قیم در «زادالمعاد»، علامه ابن حجر هیتمی در «الزواجر» و علامه صناعی در «سبل السلام» مواد مخدر و مسکرات را حتی اگر مایع نباشد حرام دانسته‌اند. همان‌طور که قبلًا اشاره شد در میان فقهای اهل سنت نیز فتوا به تحریم استعمال حشیش و بنگ ساقه‌ای طولانی دارد. در این که مصرف کننده مواد اعتیادآور بر چه اساسی قابل مجازات است سه نظر در میان آنان به چشم می‌خورد:

الف) عده‌ای با استناد به «کل مسکر خمر و کل خمر حرام» و «نهی النبی عن کل مسکر و نقر»، مواد مخدر را در زمرة مسکرات قرار داده و به نجس بودن، حرمت و مشمول حد شدن مرتكب آن فتوا داده‌اند.

ب) گروهی دیگر، خریدار، فروشنده و حتی کسی را که مواد مخدر را استعمال می‌کند، مستحق مجازات محارب دانسته‌اند که عبارت است از قتل، بهدار آویختن و...، ولی مجلس هیئت کبار علماء در عربستان سعودی در قرار شماره ۲۳۸، فقط قاچاقچی مواد مخدر را در حکم محارب دانسته است.

ج- گروه سوم، ضمن فتوای به حرمت مواد مخدر و حرمت معالجه با آن جز در موارد ضروری، نسبت به کسی که آن را استعمال کند، قائل به تعزیر شده‌اند (احمد طیار، ۱۴۱۱ ه.ق).

تأثیرات مواد مخدر بر دین و ایمان

مواد مخدر از چند جهت برای دین و ایمان ضرر دارند؛ زیرا وقت را ضایع و عقل را از بین می‌برند و هرگاه انسان وقت و عقلش را از دست بدهد، این منجر به از بین رفتن بزرگ‌ترین رکن از اركان اسلام مانند نماز می‌شود. این از مسلمات است که بعضی از انواع مواد مخدر، استعمال کننده را ساعت‌های طولانی یا چند روز، چنان تحت تأثیر قرار می‌دهند که توجهی به هیچ چیز نداشته باشد. واقعاً خداوند متعال درست فرموده است: شیطان می‌خواهد به وسیله شراب و قمار، بین شما دشمنی و بعض ایجاد کرده و شما را از یاد خدا و نماز باز دارد. (سوره مائدہ، آیه ۹۱). هیچ گونه شک و تردیدی وجود ندارد که

مبارزه بین انسان و نخستین دشمن او، ابليس تا قیامت مستمر و برقرار است؛ زیرا شیطان لعین قسم خورده است که تمام نیرویش را برای گمراه ساختن انسان و دور نگهداشتنش از عبادت پروردگار و بازداشتنش از سعادت دنیا و عقبی به کار گیرد. معركه زندگی بین دشمن لددود و انسان ضعیف در کشمکش است، دشمن لعین با هر وسیله ممکن در پی گمراه کردن انسان قرار گرفته است، گاهی از راه معصیت، گاهی از راه غلو در طاعت، زمانی از راه خونریزی و کشتار و گاهی از راه خرید و فروش و استعمال مواد مخدر. اسلام گران قیمت ترین نعمتی است که به دست مسلمان رسیده است. بنابراین، هر گاه مسلمان آن را حفظ و از آن نگهداری کند، از گمراهی و اغوای شیطان در امن قرار می‌گیرد؛ ولی اگر کوتاهی کرده و آن را ضایع کند، لقمه خوشگواری برای شیطان خواهد شد، آنچنانکه به دستور او راه می‌رود و مشورت او را می‌پذیرد و در این صورت ارتباطش با خدا ضعیف شده و راه مواد مخدر را طی می‌کند و هر کسی که در دام مواد مخدر بیفتند، اقدام نمودنش به هر جرم و جنایت از قبیل قتل، دزدی، آبروریزی و ... آسان می‌شود. نهان شدن عقل که در اثر نشئه و تحديیر پدید می‌آید، با بیداری دائمی که اسلام آن را بر قلب مسلمان لازم قرار داده تا در هر لحظه با خداوند در ارتباط و در هر امر خطرناک در انتظار او باشد، منافات دارد. باز با این بیداری، باید در رشد و تجدید زندگی و نگهداری آن از ضعف و فساد و حمایت نفس، مال، آبرو و حمایت امنیت جامعه، شریعت و نظام آن از هر تجاوز و تعدی، همیشه کارهای مثبت انجام دهد. فرد مسلمان لجام گسیخته و آزاد نیست که در هر لذت و عیشی مشغول شود، بلکه لازم است در هر لحظه، نسبت به اجتماعی که در آن زندگی می‌کند و همچنین نسبت به مقام انسانیت که به آن منسوب است وظایف و تکالیفی داشته باشد و از او با این بیداریش خواسته شده تا این وظایف و تکالیف را انجام دهد. اما یک فرد آلوده به مواد مخدر نمی‌تواند این گونه وظایف و تکالیف را انجام دهد. زیرا او عقلش را از دست داده، قلبش را فاسد گردانیده و مغلوب الحال قرار گرفته است که دارد در غیبت عقل، دور از واقعیت زندگی می‌کند. آری، این غیبت در حقیقت به جز اینکه گریزی از واقعیت زندگی باشد چیزی دیگر نیست؛ و تمایل و توجهی است به آن اندیشه‌ها و افکاری که پس از استعمال مواد به او دست داده است. اسلام این راه و روش را برای انسان نمی‌پسندد، زیرا این راهی منفی

است و کسی که این راه را طی می‌کند، عضوی سست و بیکار در جامعه است، بلکه چون خشتشی فاسد برای ساختمان اجتماع است و همان‌گونه که حیوان گرگ، حیوان سالم را مبتلا به گرگی می‌کند، شخص فاسد نیز شخص سالم را فاسد می‌کند. بی‌شک و تردید، اثرات مواد مخدر نسبت به دین خیلی خطرناک هستند، چه ضرری خطرناک‌تر از این است که کسی عقل، شرف و اخلاق را از دست بدهد؟! و آیا رخنه‌ای بزرگ‌تر از این می‌تواند در جامعه پدید آید که شیوع اعتیاد منجر به فرقه‌گرایی و درگیری و اختلاف است؟! این است دستاورد مواد مخدر! (همان منبع)

سفاهت و محجوریت معتاد

الف) به نظر می‌رسد صرف مال در مواد مخدر و مصرف آن از مصادیق اسراف است. البته برخی از فقهاء که بحث حرمت اسراف را مطرح کرده‌اند تصريح نکرده‌اند که صرف مال در مواد مخدر از صغیریات قاعده حرمت اسراف است اما اعتیاد به الکل و شراب را مورد اشاره قرار داده و هزینه کردن در آن‌ها را مصدق اسراف دانسته‌اند، از همین‌رو می‌توان با تنتیف مناطق و بسا با قیاس اولویت هزینه کردن معتاد برای استعمال مواد مخدر را از نظر آن فقهاء مصدق اسراف دانست، زیرا کسانی که صرف مال برای شراب را مصدق اسراف دانسته‌اند به این جهت بوده که اولاً، منجر به ضرر می‌شود و ثانياً، مصرف در معصیت خداست و این دو جهت اگر نگوییم به طریق اولی در صرف مال در استعمال مواد مخدر وجود دارد، عیناً یافت می‌شود، زیرا استعمال مواد مخدر هم منجر به ضرر می‌شود و هم با توجه به حرمت آن صرف مال در معصیت خداوند است. از طرف دیگر برخی از فقهاء عنوان سفیه را برای شخص مُسرف اثبات کرده‌اند و با توجه به احکام دیگری که برای شخص صرف کننده مواد مخدر در لابه‌لای کلمات فقهاء به چشم می‌خورد، صحت حکم به سفاهت و محجوریت فرد معتاد امر بعیدی نیست. البته نمی‌توان در جمیع موارد اسراف، حکم به سفاهت مُسرف داد، اما در مواردی که شخص توان و اراده خودداری از اسراف را از دست می‌دهد و این امر به صورت یک عادت غیرارادی در می‌آید، مانند فرد معتاد به مواد مخدر می‌توان وی را سفیه و محجور دانست.

ب) فقهاء معاملات شخصی را که اقدام به خودکشی کرده و ضربه مهلکی به خود وارد نموده

باطل می‌دانند؛ حتی اگر معاملات او در این حالت عقلایی به نظر برسد و حتی فتوا به بطلان وصیت یا هبه در یک سوم اموالش را داده‌اند و برخی این حکم را از باب سفاهت وی دانسته و گفته‌اند که عمل وی کشف از سفاهت او می‌کند. به‌نظر می‌رسد معتاد را بتوان از صغیریات این فتوا تلقی کرد، زیرا فرد معتاد به مواد مخدر در واقع شخصی است که به خود ضربه مهلکی وارد کرده و خود را در فرایند خودکشی و هلاکت قرار داده است، بنابراین با احراز موضوعی این امر می‌توان از این باب حکم به سفاهت و محجوریت وی کرد و به بطلان جمیع معاملات و توقيف اموال و سپردن آن به دست حاکم یا والی یا ولی، رای داد.

ج) فقها در مواردی همان‌گونه که معاملات سکران را باطل دانسته‌اند جمیع معاملات شخصی را که مواد مخدر مانند بنج استعمال کرده، باطل اعلام کرده‌اند و این نیست مگر از باب اینکه به‌جهت زوال عقل و ناتوانی ارادی و دماغی قادر به تصمیم‌گیری در خصوص اموال نیست و نمی‌تواند صلاح اموال خود را اعمال کند. کسی که نتواند صلاح یا فساد اموال خود را تشخیص دهد یا اعمال کند سفیه و محجور است. مصرف کننده مواد مخدر به خصوص زمانی که دچار اعتیاد شدید شده باشد هر روز باید مصرف خود را افزایش دهد و برخی از معتادان بالاخره جمیع اموال خود را در مسیر سفاهت مصرف می‌کنند و هرگز نمی‌توانند جلوی صرف اموال در راه غیر صلاح مالی خود را بگیرند و این چیزی جز تعریف سفیه در فقه نیست و می‌توان آن را بر فردی که دچار اعتیاد شدید شده منطبق دانست (نجفی، ۱۴۰۰ ه.ق.).

یافته‌های تحقیق

یکی از راه‌های پرهیز از شر مواد مخدر کاشت ارزش‌های اسلامی است و هرگاه این به پایه تکمیل برسد پشت سر آن مردم را به‌سوی عبادت تشویق و ترغیب می‌کند و آن را محبوب دل‌ها قرار می‌دهد تا در یک فضای ایمانی زندگی خود را بسر بریند و کاملاً از فضای رذیلت و حب منکرات دور باشند، زیرا قلب انسان همیشه احساس نیاز به سوی خدا دارد و این شعور و احساس اصیل و صادقی است که جای آن را هیچ چیزی نمی‌گیرد بجز این که مردم ارتباط خود را با خدا برقرار کنند و به این سبب عبادت برقرار می‌شود بشرطی که به وجه مشروعی ادا شود. پس نزد دل‌های سالم، ارواح پاکیزه و عقل‌های فهمیده

چیزی برتر، لذیذتر، پاکیزه و خوشحال‌کننده‌تر از محبت خدا، انس به او و شوق ملاقات با او نیست و آن شیرینی‌ای که مؤمن در قلبش در نتیجه آن عبادت حاصل می‌کند هیچ حلاوتی بالاتر از آن نخواهد بود. این دل بجز با عبادت خدا و توجه به سوی او اصلاح نمی‌شود و فلاح و پیروزی را نمی‌یابد و به سکون و آرامش نایل نمی‌شود. هرگاه محبت خدا در قلب جایگزین شود تمام محبت‌های دیگر را هرچند مستحکم باشند بیرون می‌راند، از اینجاست که عبادت مفیدترین علاج برای بسیاری از امراض و سمهای که یکی از آن‌ها استعمال مواد مخدر است، می‌باشد و عبادتی که ما اشاره کردیم، مفهومی است که این لفظ کامل و شامل آن را دربر دارد و کافی است که ما، در اینجا بر تعریفی از علمای دینی اکتفا کنیم، چنان‌که می‌گویید: «عبادت اسمی جامع است که شامل تمام آن چیزهایی است که خداوند آن‌ها را دوست دارد و می‌پسندد، از قبیل اقوال و اعمال باطن و ظاهر مانند نماز، زکات، روزه، حج، راستگویی، ادای امانت، نیکی و احسان با مادر و پدر، پیوند خویشاوندی، وفا به عهد و پیمان، امر به معروف و نهی از منکر، جهاد با کفار و منافقان، احسان به همسایه، یتیمان، مساكین، مسافران و مملوکان چه از بهایم و چه از انسان‌ها، دعا، ذکر، قرائت قرآن و همچنین محبت خدا و رسولش، ترس خدا و توجه به سوی او، اخلاص در دین، صبر، حکمت، سپاسگزاری نعمت‌های خدا، رضا به قضای او، توکل بر او، امیدوارشدن به رحمتش، ترس از عقوبت و عذابش و امثال آن‌ها از عبادات خداوندی» (احمد طیار، ۱۴۱۱ ه.ق). می‌توان گفت که تمام زندگی مسلمان عبادت خداست که در آن جایی برای انحراف و مجالی برای خرید و فروش و جلسات فسق و استعمال مواد مخدر وجود ندارد. چنان‌که خداوند متعال می‌فرماید: «فُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَ نُسُكِي وَ مَعْبَدِي وَ مَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ» (سوره انعام، آیه ۱۶۲-۱۶۳). شریعت اسلام شریعتی کامل و جاویدان است. بنابراین، قوانینی را پیاده کرده که ضامن مصالح مردم در معاش و معادشان باشد، از جمله آن‌ها می‌توان به مشروعیت بعضی از مجازات‌ها برای کسانی که در نظام اجتماعی خلل ایجاد می‌کنند و یا نسبت به آبروی فردی تعرض می‌کنند یا بر حقی از حقوق خصوصی یا عمومی تجاوز می‌کنند اشاره کرد. ترویج مواد مخدر باعث از بین رفتن اخلاق و ارزش‌ها در جامعه اسلامی است و این از باب ترویج منکرات و تعاقن علی‌الاثم و العدوان است که

خداؤند از آن در کتابش مردم را بر حذر داشته است، چنان‌که می‌گوید: «بر گناه و تجاوز همکاری نکنید» (سوره مائدہ، آیه ۲).

علت همه این‌ها دوری از مسیر خداوند، انحراف از صراط مستقیم و سرازیر شدن آنان به‌سوی دنیا و لذت و شهوت آن است. کسانی در طول و عرض ممالک اسلامی پیدا شده‌اند که در ترویج و گسترش این سم قاتل از پانمی نشینند، و سعادت موهوم آنی خویش را بر بدبختی و هلاکت دیگران بنا می‌کنند. هر کسی که دست به این سم مهلک بزند، چه از نظر کشت، تجارت و خرید و فروش و چه از نظر استعمال، در حق خود و جامعه مرتکب جرم شده است و باید جلو دست او را گرفت حتی اگر به مرگ او تمام شود، تا جامعه در امنیت قرار گیرد و بازیگران مجرم آن را ملعنه خویش قرار ندهند. بسیاری از کشورهای اسلامی با آرامش کامل زندگی می‌کردند که از هیچ راهی از مواد مخدر اطلاع نداشته اما استعمار در گسترش آن در کشورهای اسلامی با هر وسیله‌ای پیش رفت، بلکه حتی بر کشت آن در ممالک اسلامی کمک کرد. بهترین مثال آن، فعالیتی است که بریتانیا در هند انجام داده و مردم را به کشت خشخاش در کل کشور وادار کرد. از اینجاست که می‌بینیم کشورهایی که خداوند آن‌ها را از استعمار محفوظ نگاه داشته است، گسترش مواد در آن‌ها به نسبت بسیار کم است. به هر حال، در هر کجا که استعمار داخل و خارج شده است، اهل آن را در جرایم و مشکلات گوناگون مبتلا کرده است، و همین اسم استعمار برای تمثیل استبعاد (برده گرفتن) تذلیل و به وحشت انداختن کافی است. در اینجا اسباب بسیار دیگری نیز وجود دارد، مانند مشکلات وضعیت کارها، بی‌توجهی به خداوند در مصائب و شداید، کثرت مواد، فرار از مرض روانی و عضوی، دعوت مغرضانه، گسترش بیکاری، گسترش فیلم‌های مبتذل، مشقت‌های غربت و دوری از اهل و عیال، محیط نامناسب، زندان‌ها در بعضی از کشورهای اسلامی؛ زیرا آن‌ها محلی برای گسترش مواد مخدر هستند، و نبودن سزای مناسب ریشه کن کننده در بسیاری از کشورهای اسلامی. این‌ها بارزترین اسباب ظاهری هستند، امکان دارد اسباب دیگری نیز وجود داشته باشد که ما به آن‌ها پی نبرده‌ایم. (محمد ابراهیم الحسن، المخدرات والمواد المشابهة). مواد مخدر از بزرگ‌ترین اسباب گسترش جرم و جنایات در جامعه آلوده به آن است، زیرا معتاد در اکثر اوقات تبل و از کار افتاده است که توانایی انجام هیچ گونه کاری که به نفع خود او یا دیگری باشد، ندارد و نمی‌تواند

در میدانی از میدان‌های رشد و تولیدی از قبیل اقتصادی، کشاورزی، اجتماعی، عمرانی و صنعتی شریک باشد. همچنان او عاری از احساس مسؤولیت است، زیرا برای پذیرفتن هر نوع مسؤولیتی هیچ‌گونه اهلیتی ندارد؛ برای این که او از نظر دیانت ضعیف است و کسی که دارای چنین وضعی باشد، انگیزه جرم و جنایت نزد او بسیار خواهد شد. پژوهش‌هایی که بر بعضی از معتمدان انجام گرفته، ثابت کرده‌اند که اعتیاد و ارتکاب جرم با هم مناسبت و ارتباط تنگاتنگی دارند. ضرر خطرناک امنیتی مواد مخدر با رفتار دشمنانه و گاه کارانه‌ای که قاچاقچیان مواد مخدر و ترویج‌دهندگان و مصرف‌کنندگان با مأموران نیروهای انتظامی بهنگام دستگیری آن‌ها انجام می‌دهند، به خوبی روشن است. بسیاری از شهرها (و کشورها) شاهد معركه‌های خونین بین مأموران انتظامی و سوداگران مواد مخدر بوده‌اند. شهرهای محبوب ما با وجود امنیت خدادادی، از این رفتارهای تجاوز‌کارانه و دشمنانه در امان نیستند، بلکه چندین بار بین مأموران انتظامی و قاچاقچیان مواد مخدر برخورد و درگیری اتفاق افتاده است. البته نسبت به کشورهای دیگر این امر خیلی کم اتفاق می‌افتد که باید سپاس خدا را به جای آوریم.

نتیجه‌گیری

چنان که در آرای فقهی و فتاوی مراجع اشاره شده است، خرید و فروش و استعمال مواد مخدر و اعتیاد به آن چون ضررهای فردی و اجتماعی دارد و بی‌شک انسان را از پیشرفت دنیوی و تعالی اخروی باز می‌دارد، حرام است. حال با توجه به این حرمتی که مستند به ادله شرعی است، باید مواد مخدر و ترویج آن را از جمله «منکرات» به شمار آورد. از این رو کاشت ارزش‌های اسلامی و تکیه بر صراط مستقیم با استدلال بر فتاوی مراجع می‌تواند بهترین مسیر در دوری جستن از این بلای خانمان‌سوز باشد. همه مردم به ویژه نخبگان و ظیفه دارند، جامعه را از ابتلای به آن بازدارند و بیش از پیش آن را در نظر مردم قیبح جلوه دهند. زیرا هر اندازه قبح و زشتی اعتیاد در نظر افراد بیش تر باشد، احتمال گرفتاری آنان در دام اعتیاد، کاهش خواهد یافت.

مسئله وجوب جلوگیری از ضرر در فقه شیعه و اهل سنت به حدی اهمیت دارد که فقهاء در مواردی مثل روزه با احتمال ضرر و جوab آن را منتفی دانسته و حتی به حرمت آن فتوا

داده‌اند. در مورد مواد مخدر در جایی که ضرر آن قطعی است به یقین استعمال آن حرام خواهد بود. آرای فقهاء و فتاوای مراجع، استعمال مواد مخدر را از محرمات شرعی دانسته و به دنبال آن تولید و فاچاق آن نیز حرام شرعی است. دارایی و ثروت رگ حیات است، نیرومندی و مکانت و منزلت هر دولتی از وضع اقتصادیش اندازه‌گیری می‌شود؛ مواد مخدر خطرناک‌ترین راه پایین آوردن وضع اقتصادی هر کشور و هر دولتی است؛ هر چند قوه اقتصادی او در وضع خوبی باشد.

ضررهاي مواد مخدر را می‌توان در امور زیر خلاصه کرد:

۱. استعمال مواد مخدر و به دنبال آن تولید و فاچاق آن نیز حرام شرعی است؛
۲. فاچاق مواد مخدر و تمام معاملات آن را می‌توان از صغیریات و مصاديق قاعده لا-
- ضرر، قاعده حرمت اعانت بر اثم و عدوان، قاعده حرمت مقدمه حرام و قاعده

نفی سیل تلقی کرد؛

۳. سفاهت و محgorیت معتاد، بطلان جمیع معاملات مواد مخدر و عدم تملک سرمایه‌های کسب شده از طریق معامله و فاچاق از مهمترین احکام وضعی موضوع مواد مخدر هستند.

۱۴۲

۴. باید در کمیت و کیفیت مجازات بین مصرف کننده و فاچاقچی مواد مخدر تفاوت گذاشت. مصرف کننده مشمول تعزیر است و حکم به محgorیت او و سلب حق هرگونه تصرف مالی از او تا زمان ترک اعتیاد قابل توجیه و توجه است.

۱۳۹۳
دوفه ۱، شماره ۴، زمستن Vol. 1, No. 4, Winter 2015

۵. با توجه به دو عنصر جرم افساد فی الارض یعنی تکرار جرم و سرایت آثار سوء به بیش از سه نفر، بر حسب میزان فاچاق مواد مخدر یا دفعات ارتکاب جرم فاچاق، فرد فاچاقچی مشمول حد مفسد فی الارض شده و مستحق مجازات اعدام می‌شود.

۶. داد و ستد مواد مخدر و ترویج آن کسبی نامشروع و حرام است، ولی تاجران مرگ، فقط دنبال ثروت هستند به هر وسیله‌ای که باشد حتی اگر به ضرر جامعه تمام شود.

۷. شریک ساختن هر فردی در تولید، در گرو نیروی بدنی اوست. هرگاه فرد به اعتبار جسم، سالم و از نظر ذهن و فکر، بیدار و هوشیار باشد، در مسیر اقتصادی جامعه،

در زیربنای خوبی قرار می‌گیرد و بر عکس، هر اندازه فرد، ضعیف‌الجسم و کوتاه فکر باشد، برای اجتماع در اساس نامناسبی قرار می‌گیرد و در نتیجه نمی‌تواند در مسیر اقتصادی جامعه سهیم باشد.

۸ در هر جامعه‌ای که استعمال مواد مخدر زیاد باشد، تبلی و یکاری در آن گسترش می‌یابد، همه مردم تنها مشغول به مواد مخدر می‌شوند و این منجر به تولید اندک خواهد شد.

۹. کشاورزی و دیگر مشاغل به علت کثافت یکاری و تبلی رو به کاهش می‌گذارد، از اینجاست که بسیاری از مردم مجبور می‌شوند از خارج کارگر بیاورند که همه این‌ها در اقتصاد کشور اثر منفی به جای می‌گذارند.

۱۰. مواد مخدر سلاحی بس خطرناک است که دشمن آن را به خاطر جلب کردن منافع ملت اسلامی و ربودن ثروت و اموال آن‌ها به کار می‌برد. دشمنان دست به دست هم داده‌اند تا این سلاح را برای رسیدن به دو هدف بزرگ و اصلی به کار گیرند، یکی ربودن ثروت و اموال مسلمانان؛ دوم تضعیف اساس اجتماع اسلامی. خطرناک‌ترین، بیشترین و واضح‌ترین ضررها، ضررهای اجتماعی مواد مخدر به حساب می‌آیند، زیرا دامن‌گیر فرد، خانواده و جامعه هستند.

۱۱. هرگاه در جامعه‌ای مواد مخدر گسترش یابد، بیماران زیاد می‌شوند و آنگاه که بیماران زیاد شدند، ضعف و سستی در جامعه پدید می‌آید و جامعه نمی‌تواند از خود دفاع کند؛ بلکه به تنها بی نمی‌تواند مایحتاج خود را فراهم سازد.

۱۲. شیوع مواد مخدر، ارتکاب به جرم و جنایت را برای خریداران و فروشنده‌گان سهل و آسان می‌کند و بر وضیعت معیشت، امنیت، آرامش، آموزش و پرورش و اخلاق مردم و خانواده‌ها اثر بد و خطرناکی می‌گذارد.

۱۳. در خانواده‌هایی که به گونه‌ای در گیر اعتیاد هستند، وقوع طلاق و از هم پاشیدگی خانواده به کثرت اتفاق می‌افتد.

۱۴. استعمال مواد مخدر به وسیله فردی از افراد خانواده سبب می‌شود که بقیه افراد به سوی این بلای خانمان سوز کشانده شوند، به ویژه وقتی که استعمال کننده در خانواده پدر باشد، زیرا فرزندان از او تقلید کرده و بر اخلاق او رشد می‌کنند،

چنانکه شاعر می‌گوید:

- جوانان نیز می‌گیرند نشأت
بر آن‌چه داده عادت‌شان پدرها
یعنی، نشأت جوانان ما برآن چیزی قرار می‌گیرد که پدر به او عادت داده است.
۱۵. آنان که مواد مخدر استعمال می‌کنند، متصف به صفات زشت می‌شوند و به عادت‌های بد، مانند: دروغ، بزدلی و بی‌احترامی به ارزش‌های اسلامی و اخلاقی خوگرفته و آن‌ها را بین مردم رواج می‌دهند.
۱۶. مواد مخدر ضررها سیاسی زیادی نیز خواهد داشت. دولت اسرائیل اقدام به ترویج مواد مخدر در برخی از کشورهای عربی کرده است تا بر آن‌ها فشار سیاسی وارد کند و در نتیجه بتواند اهداف توسعه‌طلبی خود در منطقه را تحقق بخشد.
۱۷. بسیاری از کشورها مواد مخدر را در کشوری دیگر به خاطر بهره‌برداری از آن گسترش می‌دهند، و آن هم برای به دست آوردن اسرار مهم و تفرقه‌افکنی در بین مسلمانان است که بدون به کارگیری مواد مخدر به دست نمی‌آیند.
۱۸. تنها راه مطمئنی که استکبار بتواند به وسیله آن وارد کشورها برای استعمار شود مواد مخدر است، برخی اوقات کشورهای آبرقدرت دست به توزیع و پخش مواد مخدر در کشورهای کوچک اسلامی می‌زنند، تا استعمار و سرکوب کردن آن‌ها آسان شود و آن‌ها را به گونه‌ای بار آورند که بدون زحمت و کاربرد سلاح، در مسیر قافله قرار گیرند.
۱۹. تمام گروه‌هایی که تعلقی به مواد مخدر دارند چه از نظر استعمال یا ترویج یا قاچاق، تأکید دارند که مواد مخدر سبب مهم مشکلات خانوادگی، سوانح، جرم‌های هجوم و حمله‌ای، ربودن اموال مردم و تجاوز بر اموال، آبرو و متملکات است.
۲۰. بسیاری از مصرف کنندگان و فروشنده‌گان هیچ گونه کسب و کاری ندارند، و به خاطر وقت گذرانی و پرکردن اوقات فراغت به استعمال مواد مخدر روی می‌آورند. کاش می‌دانستند که آیا برای مسلمان وقت فراغتی وجود دارد؟! کجا وقت فراغتی دارد، درحالی که تمام زندگیش در صورتی که با نیت صالح و صدق با خدا باشد، عبادت است.

۲۱. خانه مسلمان اثر بزرگی در منع گسترش مواد مخدر دارد، هرگاه ملاحظه و مراقبت (مواظبت) از جانب اولیای امور یافته شود و آنان در پی انتخاب هم- نشینانی خوب برای اولاد خود باشند، هرگز مواد مخدر به خانواده آنها راه نخواهد یافت.

پیشنهادهای تحقیق

مبارزه با سوءصرف مواد مخدر از راه پرهیز و پیشگیری از دید اسلام

دستور به انتخاب خوب در ازدواج: برای ازدواج مطلوب و پایدار ماندن آن، زیربنایی وجود دارد که ساختمان ازدواج روی آن استوار گشته و آن نتیجه‌ای که از مشروعیت آن در نظر گرفته شده است به دست می‌آید. لازم است که دین زن و مرد یکی باشد تا امر ازدواج ثمره مورد نظر را بدهد و شایبه‌های اختلاف عقیده صفاتی آن را مکدر نسازد. واقعیت‌های زندگی بهترین گواه بر این گفته هستند؛ زیرا هرگاه بین زوجین اختلاف عقیده وجود داشته باشد راه سهل و آسانی برای مواد مخدر جهت سرایت در خانواده پدید می‌آید و مشکلاتی بر آن مرتب می‌شوند که حد و حصری نخواهند داشت.

کاشتن نهال ارزش‌های اسلامی و تبلیغ عمومی ضررهاي مواد مخدر: یقیناً کاشتن ارزش‌های اسلامی و واداشتن بر تمسک به اسلام و لازم گرفتن آن برنامه زندگی است، و بیان استعمال مواد مخدر و تفصیل نتایجی که از آن به دست می‌آید از قبیل ضررها و خطرهایی که امنیت فرد، خانواده و جامعه را تهدید می‌کند، بالاترین وسایل مشخصی هستند برای نجات از این مشکل خطرناک.

توجه به تربیت فرد، خانواده و جامعه: مسلمان باید پرورش و نشأت خوب و درستی داشته باشد و راههای خوبی را از والدین یا قیم و سرپرستی دیگر که فرزند به او اقتدا می‌کند، یاد گرفته باشد. بنابراین، لازم است که والدین بر حمایت و تمرین حقایق و ارزش‌ها و مبادی اسلام حارص باشند و برای فرزندان چراغ هدایت باشند نه کلید گمراهی، و باید پیشوای خوبی برای افراد خانواده از روی گفتار و کردار خوبیش قرار گیرند تا تربیتشان متهر ثمر و نتیجه خیر باشد.

آموزش: صاحب نظران و آگاهان متعهد تردیدی ندارند که حل این معضل اجتماعی نیازمند مبارزه‌ای مستمر و همه‌جانبه در ابعاد نظامی، انتظامی و سیاسی تا تلاش‌های اقتصادی و فرهنگی است. هم چنین از دید اندیشمندان پنهان نیست که از میان انواع مبارزه، ریشه‌ای ترین تلاش در راه مقابله با این پدیده شوم که بتواند جامعه را در مسیر پیشگیری از این آفت واکسینه کند؛ پرداختن به فعالیت فرهنگی در زمینه‌های گوناگون اعتقادی، فکری، هنری، تبلیغی و ... است؛ زیرا تلاش بی‌وقفه فرهنگی تضمین کننده بهره‌دهی فعالیت سایر بخش‌ها است. مساجد، رسانه‌های گروهی، برنامه‌های درسی، باشگاه‌های ورزشی و مؤسسات اجتماعی نقش مؤثری در متفرق ساختن و برحدز داشتن مردم از این سوم قاتل دارند و اگر امامان مساجد بر این موضوع در سخنرانی‌های خود توجه کنند و معلمان و استادان آن را مورد تجزیه و تحلیل قرار دهند و در توضیح آن شاعران و ادبیان با اسلوب سهل و جذب به سروden اشعار و نوشتمن مقاله و سخنرانی پردازنند مقدار زیادی از خطرات این مشکل کاسته خواهد شد و به طور قطع می‌دانیم که قابل پیشگیری هستند، و این کار برای هر کس سهل و آسان است ولی با وجود این می‌بینیم که کوشش در این زمینه بسیار کم است.

۱۶

۱۳۹۴ زمستن
شماره ۱، Vol. 1، No. 4، Winter 2015

فهرست منابع

- قرآن کریم
- احمد طیار، عبدالله بن محمد. (۱۴۱۱ ه.ق). مواد مخدر در فقه اسلامی، ترجمه: مولانا سید محمد یوسف حسین پور، تربیت جام: انتشارات احمدجام
- اسعدی، سید حسن. (۱۳۷۹). مجموعه مقالات بوگزیری، جلد سوم، روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران، قوه قضائیه، ۱۳۷۹، ص ۸۴.
- انصاری، شیخ مرتضی. (۱۳۶۷). المکاسب، قم: انتشارات علامه.
- بجنوردی، سید میرزا حسن. (۱۴۰۲ ه.ق). القواعد الفقهیه، قم: مطبعه الخیام.
- بخاری، اسماعیل. (۲۰۶ - ۲۶۱ ه.ق). الجامع المسند الصحيح المختصر من امور رسول الله (ص) و سنته و ایامه، قم: انتشارات جامعه المصطفی.
- حبیب‌زاده، محمد جعفر. (۱۳۷۰). محاربه و افساد فی الارض ، تهران: مؤسسه کیهان.

- حر عاملی، شیخ محمد بن الحسن. (۱۳۹۱ق). *وسائل الشیعه*، چاپ چهارم، بیروت: احیاء التراث العربی.
- حلی (ابن ادریس)، ابی جعفر. (۱۴۱۰ق). *السوائر*، قم: مؤسسه النشر الاسلامی.
- حلی (محقق)، ابوالقاسم نجم الدین. (۱۴۰۹ق). *شرح الاسلام فی مسائل الحلال والحرام*، بیروت: مطبعه.
- حلی، یحیی بن سعید. (۱۴۰۵ق). *الجامع للشرايع*، قم: مؤسسه سید الشهداء.
- زرکشی، بدرا الدین. (۷۹۰ق). *زهرالعریش فی تحریم الحشیش*. تحقیق احمد فرج، مصر: دارالوفاء للطباعه و الشر-المنصورة.
- شهیدی، محمدحسن. (۱۳۷۵ق). *مواد مختصر، امنیت اجتماعی و راه سوم*، تهران: انتشارات اطلاعات.
- قربانی، ابراهیم. (۱۳۹۱ق). بررسی تهدیدات و تأثیرات قاچاق مواد مخدرا از مرز ایران و افغانستان و عملکرد جمهوری اسلامی ایران در امر مبارزه، *فصلنامه علوم و فنون مرزی*، دانشگاه علوم انتظامی امین، سال سوم، شماره سوم، ۸۶-۵۷.
- مقریزی، احمد. (۱۴۲۲ق). *المواعظ والاعتبار فی ذکر الخطاط والآثار*، لندن: ایمن فؤاد سید، لندن، ۵۱۷.
- مکارم شیرازی، ناصر. (۱۳۷۱ق). *تفسیر نمونه*، تهران: دارالکتب الاسلامیه.
- ناصح علوان، عبدالله. (۱۴۳۵هـق). *توبیت اولاد در اسلام*، ترجمه: مليحه و فایی، تهران: انتشارات میهن اندیشه.
- نجفی، محمدحسن. (۱۴۰۰هـق). *جواهر الكلام*، تهران: دارالکتب الاسلامیه.
- نیشاپوری، مسلم. (۲۰۶-۲۶۱هـق). *صحیح مسلم*، ترجمه: عبدالقدیر ترشابی، ج اول، زاهدان: نشر حرمین.
- هیثمی، ابن هجر. (۱۴۰۷هـق). *الزواجر عن اقتراف الكتاب*. ج اول، بیروت: دارالمکتب العلمیه.

- <http://www.hawzah.net>, 1393/12/12.